

בתוך הבית נלחמה משפחה בה ארבע נפשות במים שהלכו וגאו. אחד הכבאים יצא בשחייה אל הבית כשהוא נאחו בידו בסולם מתקפל שנמתח מן המכור גית אל חלון הבית. הוא הצליח להעביר את בני המשפחה, שעמדו נושאים במים שהגיעו עד צוארם, באמצעות חבל למכונית.

אותה שעה, זמן לא רב אחר שעת הצות, התעורר דוד בן-אברהם, עולה איטלקי בן 33, בביתו שבמורד שכונת מונטיפיורי לקול צעקות השכנים לאשתו: "איריס, צאו! הווארי בא!" הוא לקח מיד את ילדיו בת השנתיים, את אשתו שהתעטפה בחלוק בית וברח. לפני צאתו העלה את היקרים שבתפציו על הארונות — בתקווה שלפחות איתם יציל מפני המבול.

ברחוב זרמו מי הווארי החומים בגעש. בן-אברהם ואשתו מצאו להם דרך. שקועים עד מיתניהם במים, אל בית הווארי איריס בעבר הצפוני של השכונה. ראשי משוכות הצברים הגודרים את הפרס הנטוש הסמוך כבר כוסו מים. גוזזתרת בית הווארי עוד עמדה מעל לקו המים שהלך וגאה.

"גואטה! גואטה! הווארי בא!" הם צעקו. אך איש לא שמע. כל הזמן המשיכו המים לעלות. עין כי בן-אברהם פחד להי אשתו ובתו. לבסוף נאלץ לחזור כשאיריס מתייפחת בבכי. "אמי! אמי! מה יקרה לה? שמישהו יעיר אותם לפני שיטבעו בי מים!"

משך ארבע השעות הבאות התרוצצה משפחת בן-אברהם בגשם השוטף — אחת ממאות שאצו ככל כחן לחפש עזרה. ב־6 בבוקר הופיעו שלושה מלחים במדיהם הכחולים המסורתיים ליד בית-החרושת לק רח המוצף והחלו מפנים, בעזרת סירת עץ ערבית שהובאה ממעגנה בירקון, את תושבי הבתים המוצפים.

היה זה הסימו הראשון לתושבי השכונה כי איש שם ידע מישהו על מצוקתם וכי עזרה מן החוץ עומדת לרשותם. תוך שעה הצטרפו לשלושת המלחים 50 שוטרים שבאו ישר ממעברות הדרום, לאחר לילה שלם של עמל ופעילות הצלה. מלבדם באו עוד 40 מלחים במדי פלסטיק אפורים ועמם סירות גומי.

„אפשר להחפוצן!“

בסטודיו לצילומים — דירה בת שני חדרים אפלים דחוסים במתקני צילום וכורסות מזירות מפונות — הוקם מטה מבצעי הצלה. קצין משטרה גבוה וחובל (סרן) מחיליהם ניצחו על פעולותיהם של קרוב ל־מאה מצילים אשר שורותיהם התנפחו עם הצטרף תושבים מקומיים שהתנדבו לעזרה.

אנשים נכנסו ויצאו ללא הרף, החליפו בגדים רטובים, הריקו את המים הצוננים מתוך מגפיהם. מלחים ושוטרים, רטובים עד לעורם, חיממו את עצמם בלגימות ארוכות מבקבוקי קוניאק ועראק; תרומת תושבי השכונה. מפונים ראשונים קיבלו כריכים שנאפו עלידי מתנדבות, מוינו ונשלחו למחנות הקליטה בעיר. למטה זה הגיע גינו גואטה שלא ישן אותו לילה בבית הוריו וחזר אופו בוקר מחולון. בראותו כי אין תחבורה בתחנה המרכזית של תל-אביב למקום עבודתו בבית הדפוס הממשלתי החליט לחזור רגלי לבית הוריו כגשם השוטף. מעל לצמרות עצי הפרס הנטוש, שכמעט כולו הוצף מים, ראה בדמיון מהלכות על-גג הבית. הכירם כהוריו, אחיו, אחותו ושתי משפחות אחרות. הוא סגר את כפיו על פיו צעק למשפחות להתאזר בסבי לנות ולחכות מעט עד שיוכל להוציק עזרה.

חלקה זרועת בויץ. לפני שעות ספורות בלבד היתה זו חלקה זרועה ומסודרת על גדות ואדי מוסררה. אך הגשמים ומי הווארי הפכו אותה לים של בויץ סמיך בו שוקעים כמעט עד הברכיים. שעתיים אחרי שתמונה זו צולמה אפשר היה לגשת לחלקה זו רק בסירות.

